

დანიელის წიგნი — ორმოცდაცხრამეტი

საბოლოო წინასწარმეტყველური საიდუმლოს გახსნა: იუდას ტომის ლომის მიერ აღსრულებული კულმინაციური ბეჭდის ახსნა

Jeff Pippenger

2024-01-23

მადლის ჟამის დახურვის წინ სწორედ უკანასკნელი წინასწარმეტყველური საიდუმლო იხსნება იუდას ტომის ლომის მიერ, და ბრძენნი არიან ისინი, ვინც გულისხმაჰყოფენ იმ ცოდნის ზრდას, რომელიც ამ გახსნით იზადება. გამოცხადებაში ორი მოწმე ნათელს ჰფენენ იმის ერთ ნაწილს, რაც იმ დროს იხსნება.

აი, სიბრძნე. ვისაც გონება აქვს, გამოითვალოს მხეცის რიცხვი, რადგან ეს არის ადამიანის რიცხვი; და მისი რიცხვია ექვსას სამოცდაექვსი. ... და აქ არის გონება, რომელსაც სიბრძნე აქვს: შვიდი თავი შვიდი მთაა, რომლებზეც დედაკაცი ზის. გამოცხადება 13:18; 17:9.

„უკანასკნელი ძალა, რომელიც უნდა ეომოს ეკლესიას და ღვთის რჯულს, სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო კრავითმსგავსი რქების მქონე მხეცით,“ არის შეერთებული შტატები. იგი ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოა, და მისი სამეფოს წყობა იგივე წყობაა (ხატი), როგორიც ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეხუთე სამეფოს ჰქონდა. იგი იქცევა ისეთ სამეფოდ, სადაც ეკლესია ბატონობს სახელმწიფოზე, და შემდეგ მთელ დედამიწას აიძულებს, მიიღოს სწორედ ეს წყობა. ეკლესიისა და სახელმწიფოს შეერთება სრულად ყალიბდება შეერთებულ შტატებში მალე მოსასვლელი კვირადღის კანონის დროს.

„მხეცის ხატი“ აღნიშნავს განდგომილი პროტესტანტიზმის იმ ფორმას, რომელიც ჩამოყალიბდება მაშინ, როდესაც პროტესტანტული ეკლესიები თავიანთი დოგმების ძალით აღსასრულებლად სამოქალაქო ხელისუფლების დახმარებას მოიძიებენ. „მხეცის ნიშანი“ ჯერ კიდევ დასაზუსტებელია.“ The Great Controversy, 445.

მხეცის ხატი და მხეცის ნიშანი ორი განსხვავებული სიმბოლოა, თუმცა სწორედ კვირადღის კანონთან დაკავშირებით აღწევს მხეცის ხატი თავის სრულ განვითარებას.

„კვირის დღის დაცვის იძულებით დამკვიდრება პროტესტანტული ეკლესიების მხრიდან წარმოადგენს პაპობის — მხეცის — თაყვანისცემის იძულებით დამკვიდრებას. ისინი, ვინც, მეოთხე მცნების მოთხოვნათა გააზრებით, არჩევენ დაიცვან ცრუ შაბათი და არა ჭეშმარიტი, ამით პატივს მიაგებენ იმ ძალაუფლებას, რომლის მიერაც მხოლოდ არის იგი ნაბრძანები. მაგრამ თვით იმ ქმედებით, რომ საერო ძალაუფლებით აიძულებენ რელიგიური მოვალეობის აღსრულებას, ეკლესიები თავად შექმნიდნენ მხეცის ხატებას; ამიტომაც, შეერთებულ შტატებში კვირის დღის დაცვის იძულებით დამკვიდრება იქნებოდა მხეცისა და მისი ხატების თაყვანისცემის იძულებით დამკვიდრება.“ The Great Controversy, 448, 449.

კვირის კანონის დროს, ამერიკის შეერთებული შტატების კონსტიტუცია სრულად დამხობილია და ერი სრულად განშორდა სიმართლეს. მაშინ, სატანის სრული კონტროლის ქვეშ, ამერიკის შეერთებული შტატები აიძულებს მსოფლიოს, მიიღოს ეკლესიისა და სახელმწიფოს იგივე სისტემა, რომელიც ახლახან დამყარდა ამერიკის შეერთებულ შტატებში. მსოფლიო ხელისუფლება არის გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, ხოლო რომის ეკლესია არის ის ეკლესია, რომელიც ამ ურთიერთობაზე მმართველობს.

„სამყარო სავსეა ქარიშხლით, ომითა და უთანხმოებით. თუმცა ერთი მეთაურის — პაპური ძალაუფლების — ქვეშ ხალხები გაერთიანდებიან, რათა წინ აღუდგნენ ღმერთს მისი მოწმეების სახით.“ Testimonies, ტომი 7, 182.

ეკლესიისა და სახელმწიფოს სისტემა, რომელიც წინასწარმეტყველებაში მხეცის ხატად არის წარმოდგენილი, აგრეთვე წარმოადგენს გველეშაპის, მხეცისა და ცრუწინასწარმეტყველის სამმაგ კავშირს. გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის ათი მეფე, რომლებიც მეშვიდე თავს წარმოადგენენ, გველეშაპის ძალაუფლებას განასახიერებენ.

„მეფეებმა, მმართველებმა და გუბერნატორებმა საკუთარ თავზე დაიდეს ანტიქრისტეს ნიშანი და წარმოდგენილნი არიან, როგორც გველეშაპი, რომელიც მიდის, რათა ომი გაუმართოს წმინდანებს — მათ, ვინც იცავს ღვთის მცნებებს და ვისაც აქვს იესოს რწმენა.“ Testimonies to Ministers, 38.

„ათი მეფე“ წარმოადგენს გაერთიანებულ ერებს, რომელთა რელიგია არის სპირიტიზმი; ცრუ წინასწარმეტყველის რელიგია არის განდგომილი პროტესტანტიზმი; ხოლო მხეცის რელიგია არის კათოლიციზმი, რომელიც სხვა არაფერია, თუ არა სპირიტიზმი, ქრისტიანობის აღსარების საფარქვეშ დაფარული.

„იმ დადგენილებით, რომელიც ღვთის რჯულის დარღვევით პაპობის დაწესებულებას ამტკიცებს, ჩვენი ერი სრულად განიშორებს თავს სიმართლისაგან. როდესაც პროტესტანტიზმი უფსკრულზე გადაჰყავს თავის ხელს, რათა ხელი ჩასჭიდოს რომის ძალაუფლებას; როდესაც იგი გადაიწვდენს უფსკრულს, რათა ხელი ჩამოართვას სპირიტუალიზმს; როდესაც ამ სამმაგი კავშირის გავლენით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისას, და შექმნის პირობებს პაპური სიცრუეებისა და ცთუნებების გასავრცელებლად, მაშინ შეგვეძლება ვიცოდეთ, რომ დადგა სატანის საკვირველი მოქმედების ჟამი და რომ აღსასრული ახლოა.“ Testimonies, ტომი 5, 451.

კვირის კანონთან ერთად სრულდება გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველის სამმაგი კავშირი. მაშინ შეერთებული შტატები აიძულებს მსოფლიოს, მიიღოს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის ერთმსოფლიოიანი მმართველობა, რადგან კვირის კანონის დროს მსოფლიო დიდ კრიზისში ვარდება, როცა ისლამი განაჩენს მოიტანს შეერთებულ შტატებზე მზის თაყვანისცემის აღსრულების გამო. შემდეგ სატანა გამოჩნდება ქრისტეს განსახიერებით, და როგორც შეერთებული შტატები აიძულებს მსოფლიოს, მიიღოს ეკლესიისა და სახელმწიფოს ერთმსოფლიოიანი

შერწყმა, ასევე იგი აიძულებს მსოფლიოს, მიიღოს კვირა დასვენების დღედ. გამოცდის იგივე პროცესი, რაც შეერთებულ შტატებში მოხდა, შემდეგ მთელ მსოფლიოს მოევლინება.

„უცხო ერები შეერთებული შტატების მაგალითს გაჰყვებიან. თუმცა იგი წინ მიუძღვის, იგივე კრიზისი მოაწევს ჩვენს ხალხს მსოფლიოს ყველა მხარეში.“
Testimonies, ტომი 6, 395.

პრინციპი, რომლის მიხედვითაც ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოსდევს, თითოეულ ქვეყანაზე მაშინ გადმოდის, როცა ისინი მზის დღეს თაყვანისცემის დღედ იღებენ. გამწვავებადი კრიზისი არის ის „ერთი საათი“, როცა ათი მეფე პაპთან, „ცოდვის კაცთან“, ერთად მეფობენ. ისინი შეთანხმდნენ, რომ თავიანთი მეშვიდე სამეფო პაპის ხელისუფლებისათვის მიეცათ, რადგან მიყვანილნი არიან იმ რწმენამდე, რომ პაპობის ზნეობრივი ავტორიტეტი აუცილებელია მსოფლიოს გასაერთიანებლად ისლამის წინააღმდეგ გამწვავებადი ომის წინაშე. 1798 წელს გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია ჯერ კიდევ არ იყო ისტორიის ასპარეზზე გამოსული.

და ათი რქა, რომლებიც იხილე, არიან ათი მეფე, რომელთაც ჯერ არ მიუღიათ სამეფო; მაგრამ მხეცთან ერთად ერთ საათს მიიღებენ ხელმწიფებას, როგორც მეფენი. მათ ერთი აზრი აქვთ და თავიანთ ძალასა და ხელმწიფებას მხეცს მისცემენ. ისინი ომს გაუმართავენ კრავს, და კრავი სძლევს მათ, რადგან იგი არის უფალთა უფალი და მეფეთა მეფე; ხოლო ისინი, ვინც მასთან არიან, მოწოდებულნი, რჩეულნი და ერთგულნი არიან. გამოცხადება 17:12–14.

როგორც პაპის შემთხვევაში ყოველთვის ხდებოდა, მეფეები მიაწვდიან ძალაუფლებას პაპობას, რათა მან აღასრულოს დევნა ღვთის ხალხის წინააღმდეგ; და სწორედ ის ათი მეფეა, რომლებიც კრავს ებრძვიან, მაგრამ ამას ისინი „ცოდვის კაცის“ კარნახით აკეთებენ. „ცოდვის კაცი“ არის აგრეთვე ის „კაცი“, რომელსაც შვიდი ეკლესია ეჭიდება ესაიას მეოთხე თავში.

და იმ დღეს შვიდი ქალი მოეჭიდება ერთ კაცს და იტყვის: ჩვენსავე პურს შევჭამთ და ჩვენსავე სამოსელს ჩავიცვამთ; ოღონდ შენი სახელით ვიწოდებოდეთ, რათა მოგვეხსნას ჩვენი შერცხვენა. იმ დღეს უფლის რტო იქნება მშვენიერი და დიდებული, და ქვეყნის ნაყოფი — შესანიშნავი და კეთილშვენიერი ისრაელის გადარჩენილთათვის. ესაია 4:1, 2.

„შვიდი ქალი“ წარმოადგენს იმას, რომ პაპობას (ცოდვის კაცს) აქვს კონტროლი დედამიწის ყველა ეკლესიაზე, ისევე როგორც აქვს კონტროლი ყველა ერზე. „საყვედური“, რომლის თავიდან აცილებასაც ეკლესიები ისურვებენ, არის ის „საყვედური“, რომელიც მოჰყვება კვირა დღის თაყვანისცემის მოთხოვნის უარყოფას. შაბათის ერთგული დამცველნი თავიანთი ერთგულების გამო დევნილნი იქნებიან, და ისლამიც უარს იტყვის მზის დღის დაცვაზე. შეთანხმება, რომელსაც შეერთებული შტატები აწყობს პაპობასა და გაერთიანებულ ერებს შორის, ის არის, რომ ცოდვის კაცის ზნეობრივი ავტორიტეტი არის სწორედ ის, რაც საჭიროა, რათა მსოფლიო ისლამის

წინააღმდეგ ომის მიღებისკენ წარიმართოს, დედამიწაზე მშვიდობის დასამყარებლად.

ხოლო ჟამთა და დროებათა შესახებ, ძმანო, საჭირო არა გაქვთ, რომ მოგწეროთ. რადგან თქვენ თვითონ ზედმიწევნით იცით, რომ უფლის დღე ისე მოვა, როგორც ქურდი ღამით. რადგან როცა იტყვიან: მშვიდობა და უსაფრთხოებააო, მაშინ უეცარი დაღუპვა დაატყდებათ მათ, როგორც მშობიარობის ტკივილი ორსულ ქალს; და თავს ვერ დააღწევენ. მაგრამ თქვენ, ძმანო, სიბნელეში არა ხართ, რათა იმ დღემ ქურდივით მოგისწროთ. თქვენ ყველანი ნათლის ძენი და დღის ძენი ხართ; ჩვენ არც ღამისანი ვართ და არც სიბნელისანი. 1 თესალონიკელთა 5:1–5.

ბიბლიური წინასწარმეტყველების „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ გზავნილი, რომელიც ყოველთვის ცრუ გზავნილად არის წარმოდგენილი, მხოლოდ იმ პერიოდშია ლოგიკური, როდესაც მშვიდობა და უსაფრთხოება არ არსებობს. არავითარი საფუძველი არ არსებობს „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ გზავნილის წარმოსადგენად, როცა მშვიდობა და უსაფრთხოება არსებობს. ისლამი სპობს ყოველგვარ მშვიდობასა და უსაფრთხოებას. ცრუ გზავნილთან დაკავშირებული „მოულოდნელი დაღუპვა“ ისეთი დაღუპვაა, რომელიც ძლიერდება, რადგან ის არის როგორც „ქალი“ „მშობიარობის ტკივილებში“. მესამე ვაის პირველი მშობიარობის ტკივილი იყო 2001 წლის 11 სექტემბერი.

ელიასა და იოანე ნათლისმცემლის წინასწარმეტყველურ ხაზებში პაპის ძალაუფლების საცთური არის ილუსტრირებული. როდესაც ახაბი სამარიაში დაბრუნდა, რათა იეზებლისთვის ეცნობებინა, რომ ელიას ღმერთი იყო ჭეშმარიტი ღმერთი, რადგან მან ზეციდან ცეცხლი ჩამოიყვანა, მაშინ ახაბმა გააცნობიერა, რომ იეზებელმა ელიასადმი თავისი სიძულვილის შესახებ მოატყუა იგი. იგივე სიძულვილი და საცთური ილუსტრირებული იყო მაშინაც, როდესაც ჰეროდემ თავისი დაბადების დღის ნადიმზე სალომეს თავისი სამეფოს ნახევარი აღუთქვა. სალომე ჰეროდისას ასული იყო; ამგვარად, ჰეროდე იყო დრაკონი, ჰეროდია — პაპობა, ხოლო სალომე — ცრუ წინასწარმეტყველი.

ამბავში სალომეს ცეკვის მაცდუნებელი ძალა გამოყენებულ იქნა იმისთვის, რომ ჰეროდე (ათი მეფე) მიყვანილიყო იქამდე, თავისი სამეფოს ნახევარი ეკლესიისთვის (ქალისთვის) გადაეცა. ქალი (სალომე) თავისი დედის (კათოლიციზმის) ხელმძღვანელობის ქვეშ იყო, და ჰეროდემ მეტისმეტად გვიან შეიტყო, რომ ჰეროდისას დამოკიდებულება იოანეს მიმართ იგივე იყო, რაც იეზებელის დამოკიდებულება ელიას მიმართ. ორივე შემთხვევაში შაბათის დამცველნი უნდა მოკვდნენ.

ისლამი თანდათანობით, მაგრამ სწრაფად ართმევს მშვიდობასა და უსაფრთხოებას პლანეტა დედამიწას და ამით კაცობრიობას ისლამის წინააღმდეგ აერთიანებს. ისლამის სწრაფად მზარდი საომარი მოქმედებები წარმოადგენს იმ არგუმენტს, რომელიც უკანასკნელ დღეებში მხეცის მსოფლიო ხატის დასამკვიდრებლად გამოიყენება. მოტყუება, რომელიც ქვეყნიერებაზე (ათ მეფეზე) მოდის, მოტანილია შეერთებული შტატების მიერ (სალომე), და იგი ქვეყნიერებას არწმუნებს, რომ ისლამის წინააღმდეგ უნდა გაერთიანდნენ, მაგრამ ისინი მეტისმეტად გვიან იგებენ, რომ ეს შეთანხმება

მხოლოდ ხრიკი იყო, რათა შაბათის დამცველთა დევნისთვის გამოეყენებინათ. ეს მოტყუება იმ მიზეზთა ნაწილიც არის, რის გამოც ათ მეფეს სძულს მეძავი, მიუხედავად იმისა, რომ იძულების ქვეშ ისინი დათანხმდნენ თავიანთი მეშვიდე სამეფო მისთვის მიეცათ.

და ათი რქა, რომლებიც იხილე მხეცზე, ისინი შეიძულებენ მეძავს, გააპარტახებენ მას და გააშიშვლებენ, შეჭამენ მის ხორცს და ცეცხლით დაწვავენ მას. რადგან ღმერთმა ჩაუდო მათ გულებში, რათა აღასრულონ მისი ნება, და იყვნენ ერთსულოვანნი, და მისცენ თავიანთი სამეფო მხეცს, ვიდრე აღსრულდებოდეს ღვთის სიტყვები. გამოცხადება 17:16, 17.

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გლობალისტები მხოლოდ დედამიწის „მეფეებად“ კი არ არიან წარმოდგენილნი, არამედ „ვაჭრებადაც“ არიან გამოსახულნი; ამრიგად, გლობალისტები პოლიტიკური და ეკონომიკური ძალებისგან შედგებიან. მიზეზი იმისა, რომ ანგელოზმა, რომელმაც იოანეს გამოცხადების მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე თავების ხილვა მოუტანა, იოანეს ტვიროსის დიდი მეძავის სამსჯავრო ეჩვენებინა, სწორედ ეს იყო. გლობალისტთა ორივე კატეგორია პაპობის სიკვდილს გლოვობს.

ამიტომ ერთ დღეს მოიწევს მასზე მისი სატანჯველნი: სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი; და იგი სრულიად დაიწვება ცეცხლით, რადგან ძლიერია უფალი ღმერთი, რომელიც ასამართლებს მას. და ქვეყნის მეფენი, რომელნიც მასთან იმრუშეს და განცხრომით ცხოვრობდნენ, იტირებენ მასზე და იგლოვებენ მის გამო, როცა იხილავენ მისი წვის კვამლს, შორიდან მდგომარნი მისი სატანჯველის შიშით, იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო ბაბილონო, ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ საათში მოვიდა შენი სასჯელი. და ქვეყნის ვაჭარნი იტირებენ და იგლოვებენ მასზე, რადგან აღარავინ ყიდულობს მათ საქონელს. გამოცხადება 18:8–11.

ვაჭრებიც და მეფეებიც ორივენი შორით დგანან და ღაღადებენ: „ვაი, ვაი“. სიტყვა „alas“ ბერძნულში ითარგმნება როგორც „ვაი“ გამოცხადების მერვე თავში.

და ვიხილე და მოვისმინე ერთი ანგელოზი, რომელიც ცის შუაგულში მიფრინავდა და დიდი ხმით ამბობდა: ვაი, ვაი, ვაი დედამიწის მკვიდრთ იმ სამ ანგელოზთა საყვირთა დანარჩენი ხმების გამო, რომელთაც ჯერ კიდევ უნდა დაჰბერონ! გამოცხადება 8:13.

სამი ვაება წარმოადგენს მეხუთე, მეექვსე და მეშვიდე საყვირებს, და ისინი ისლამის სიმბოლოებია. მეთვრამეტე თავში მეფეები, ვაჭრები და ხომალდთა მეთაურები ყველანი სამგზის შესძახებენ: „ვაე, ვაე“.

და ქვეყნის მეფენი, რომელთაც მასთან იმრუშეს და განცხრომით იცხოვრეს, იგლოვებენ მას და იტირებენ მასზე, როცა იხილავენ მისი წვის კვამლს, შორს დადგებიან მისი სატანჯველის შიშით და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო ბაბილონო, ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ საათში მოვიდა შენი სამსჯავრო. ... ამ საგანთა ვაჭარნი, რომელნიც მისგან გამდიდრდნენ, შორს დადგებიან მისი სატანჯველის შიშით, ტირილითა და გოდებით, და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო

ქალაქო, რომელიც შემოსილი იყო ბისონით, ძოწეულითა და ალისფერით, და შემკული იყო ოქროთი, ძვირფასი ქვებითა და მარგალიტებით! რადგან ერთ საათში ესოდენი სიმდიდრე არარაობად იქცა. და ყოველი ხომალდის მმართველი, და ყველა, ვინც ხომალდებით მგზავრობს, და მეზღვაურნი, და ზღვით მოვაჭრენი — ყველანი შორს დადგნენ, და ღალადებდნენ, როცა ხედავდნენ მისი წვის კვამლს, და ამბობდნენ: რომელი ქალაქია ამ დიდი ქალაქის მსგავსი! და თავზე მტვერს იყრიდნენ, და ღალადებდნენ ტირილითა და გოდებით, და ამბობდნენ: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო, რომლის სიძვირის გამო ზღვის ხომალდების მფლობელნი ყველანი გამდიდრდნენ! რადგან ერთ საათში გაუღაბურდა იგი. გამოცხადება 18:9-10, 15-19.

„საათი“, როდესაც პაპობის სამსჯავრო სრულდება, არის გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „საათი“, ანუ „დიდი მიწისძვრის საათი“, და იგი წარმოადგენს კვირის კანონის დროის პერიოდს, რომელიც იწყება შეერთებულ შტატებში კვირის კანონის ამოქმედებით და გრძელდება იქამდე, ვიდრე მიქაელი აღდგება და ადამიანთა გამოცდის ჟამი დაიხურება. გლობალისტები, რომელთაც სძულდათ მეძავი, მაგრამ მაინც თანხმდებოდნენ, რომ თავიანთი სამეფო მისთვის მიეცათ ერთი საათით, არა მხოლოდ სამგზის იმეორებენ: „ვაი, ვაი“ (პაპ, ვაი), არამედ სვამენ კითხვას: „რომელი ქალაქი ჰგავს ამ დიდ ქალაქს?“ ეს კითხვა მათ ეზეკიელის წიგნშიც დასვეს.

და აღამაღლებენ თავიანთ ხმას შენს წინააღმდეგ, და მწარედ იყვირებენ, და მტვერს დაიყრიან თავზე; ნაცარში იგორავებენ თავს. და შენს გამო სრულიად გადაიპარსავენ თავს, და ჯვალოს შემოირტყამენ, და გულის სიმწარითა და მწარე მოთქმით იტირებენ შენზე. და თავიანთ მოთქმაში გლოვის საგალობელს აღავლენენ შენზე და იგლოვებენ შენს გამო, იტყვიან: რომელი ქალაქია ტვიროსის მსგავსი, ზღვის შუაგულში განადგურებულის მსგავსი? როცა შენი საქონელი ზღვებიდან გამოდიოდა, მრავალ ხალხს აძლებდი; შენი სიმდიდრისა და შენი ვაჭრობის სიუხვით ამდიდრებდი ქვეყნიერების მეფეებს. იმ ჟამს, როცა ზღვები დაგამსხვრევენ წყლის სიღრმეებში, შენი საქონელი და მთელი შენი საკრებულო შენს შუაგულში დაეცემა. კუნძულთა ყველა მკვიდრი გაოცდება შენზე, და მათი მეფენი ძლიერ შეძრწუნდებიან, სახე შეეცვლებათ შიშით. ხალხთა შორის მოვაჭრენი სტვენას დაგიწყებენ; საშინელებად იქცევი და აღარასოდეს იარსებებ. ეზეკიელი 27:30-36.

ეზეკიელი ამ ქალაქს „ტირუსად“ განსაზღვრავს, რომელიც არის „ზღვის შუაგულში განადგურებული“? ესაია, როდესაც ტვიროსის (ტირუსის) მეძავზე საუბრობს, რომელიც ასევე გამოცხადების დიდი მეძავია, რომელიც არის კათოლიკური ეკლესია, მას აგრეთვე გვირგვინოსან ქალაქად განსაზღვრავს.

ნუთუ ეს არის თქვენი მხიარული ქალაქი, რომლის დასაბამი უძველესი დღეებიდან არის? მისივე ფეხები წაიყვანს მას შორს, ხიზნობად. ვინ განიზრახა ეს ტვიროსის წინააღმდეგ, გვირგვინოსანი ქალაქის წინააღმდეგ, რომლის ვაჭარნი მთავარნი არიან, რომლის მოვაჭრენი — ქვეყნის პატივდებულნი? ცაბაოთ უფალმა განიზრახა ეს, რათა შებღალოს ყოველი დიდების ქედმაღლობა და შეურაცხყოს ქვეყნის ყოველი პატივდებული. ესაია 23:7-9.

პაპობა არის „გვირგვინოსანი ქალაქი“, რადგან სწორედ იგი აცხადებს, რომ სამმაგ კავშირზე დედოფალივით ზის.

ვითარცა მან განადიდა თავი და განცხრომით იცხოვრა, ამოდენივე სატანჯველი და გლოვა მიეცით მას; რადგან გულში ამბობს: დედოფლად ვზივარ, და არა ვარ ქვრივი, და გლოვას ვერასოდეს ვიხილავ. გამოცხადება 18:7.

იუდეველმა თქვა, რომ მეძავის სამსჯავრო აღსრულდება „ზღვის შუაგულში“, თავის გოდებაში ტვიროსის გამო.

და კვლავ მომივიდა უფლის სიტყვა და მითხრა: ახლა, მეო კაცისა, ასწიე გოდება ტვიროსზე. ... თარშიშის ხომალდები გიგალობდნენ შენს ბაზრობაში; და აღვსილი იყავი, და დიდად განდიდებული ზღვათა შუაგულში. შენმა მესაჭეებმა დიდ წყლებში შეგიყვანეს; აღმოსავლეთის ქარმა დაგამსხვრია ზღვათა შუაგულში. იუდეველი 27:1, 2, 25, 26.

სწორედ „აღმოსავლეთის ქარი“ მოაქვს სასჯელი ტვიროსის მეძავს, გვირგვინოსან ქალაქს, ხოლო „აღმოსავლეთის ქარი“ ისლამის სიმბოლოა. ის ომი, რომელსაც ათი მეფე ისლამის წინააღმდეგ აღძრავს, არის ის, რაც უკანასკნელი დღეების პაპობას ანადგურებს. ათი მეფის მიერ იმის გაცნობიერება, რომ ისინი მოტყუებულნი იყვნენ, მათ გულებში შიშსაც წარმოშობს.

მშვენიერია თავისი მდებარეობით, მთელი ქვეყნის სიხარულია სიონის მთა, ჩრდილოეთის კიდეებზე, დიდი მეფის ქალაქი. ღმერთი ცნობილია მის სასახლეებში, როგორც თავშესაფარი. რადგან, აჰა, მეფენი შეიკრიბნენ, ერთად ჩაიარეს. იხილეს იგი და განცვიფრდნენ; შემრწუნდნენ და სასწრაფოდ გაიქცნენ. იქ შიშმა შეიპყრო ისინი და ტკივილმა, როგორც მშობიარე ქალისა. შენ ლეწავ თარშიშის ხომალდებს აღმოსავლეთის ქარით. როგორც გვსმენია, ისე ვიხილეთ ცაბოთ უფლის ქალაქში, ჩვენი ღვთის ქალაქში: ღმერთი დაამყარებს მას უკუნისამდე. სელაჰ. ფსალმუნები 48:2–8.

გლობალისტებმა შეხედეს ღვთის სასუფეველს, რომელიც იერუსალიმის ქალაქით იყო წარმოდგენილი, მაგრამ თავიანთ თავად აირჩიეს „ის დიდი ქალაქი“ ბაბილონი. როდესაც ღმერთი განიკითხავს იმ დიდ ქალაქს, ისინი ღადადებენ და გლოვობენ, რადგან აცნობიერებენ, რომ დაღუპულნი არიან; ვინაიდან ის დიდი ქალაქი, რომელიც მათ აირჩიეს, ზღვათა შუაგულში შეიმუსრა იმ ომის გამო, რომელიც მათზე მოაწია ისლამმა (აღმოსავლეთის ქარმა). ხოლო ეს ომი თანდათანობით მზარდი და გამწვავებადი ომია, რადგან იგი მშობიარე ქალს ჰგავს.

ღმერთის სამეფო, რომელსაც ისინი პაპობის გულისათვის დევნიდნენ, წარმოდგენილია დანიელის წიგნის მეორე თავში, სადაც გვამცნობენ, რომ „ამ [გლობალისტ] მეფეთა დღეებში“ ღმერთი აღადგენს თავის მარადიულ სამეფოს.

და ამ მეფეთა დღეებში ცათა ღმერთი აღადგენს სამეფოს, რომელიც არასოდეს დაინგრევა; და ეს სამეფო სხვა ხალხს არ გადაეცემა, არამედ შემუსრავს და ბოლოს მოუღებს ყველა ამ სამეფოს, და თვითონ იდგება უკუნისამდე. დანიელი 2:44.

მილერიტებს სწამდათ, რომ ისინი ცხოვრობდნენ „ამ მეფეთა დღეებში“, მაგრამ გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავის ათი მეფე ჯერ კიდევ არ იყო ისტორიაში გამოსული; მართლაც, ისინი მხოლოდ ახლა იწყებენ გამოჩენას. მილერიტები მართლები იყვნენ, მაგრამ მათი ხილვა შეზღუდული იყო. ღვთის სასუფეველი, რომელიც დამყარდება გამოცხადების მეჩვიდმეტე და მეთვრამეტე თავების მეფეთა დღეებში, წარმოადგენს გვიანი წვიმის დროის პერიოდს.

„ვიხილე, რომ ყოველივე დამაბული მზერით შეჰყურებს და ფიქრებს მიმართავს მათ წინაშე მდგომ გარდაუვალ კრიზისზე. ისრაელის ცოდვები წინასწარვე უნდა მივიდეს სამსჯავროზე. ყოველი ცოდვა საწმიდარში უნდა იქნეს აღიარებული, და მაშინ საქმე წინ წარიმართება. ეს ახლა უნდა აღსრულდეს. გასაჭირის ჟამს ნატამალი შეღადადებს: ღმერთო ჩემო, ღმერთო ჩემო, რად მიმატოვე მე?“

„გვიანი წვიმა მოდის მათზე, ვინც წმიდაა — მაშინ ყველა მიიღებს მას, როგორც უწინ.“

„როცა ოთხი ანგელოზი ხელს გაუშვებს, ქრისტე თავის სამეფოს დაამყარებს. გვიან წვიმას ვერავინ მიიღებს, გარდა მათისა, ვინც ყოველივეს აკეთებს, რაც შეუძლია. ქრისტე დაგვეხმარებოდა. ღმერთის მაღლით, იესოს სისხლის მეშვეობით, ყველას შეეძლო გამარჯვებული ყოფილიყო. მთელი ზეცა დაინტერესებულია ამ საქმით. ანგელოზებიც დაინტერესებულნი არიან.“ Spalding and Magan, 3.

უკანასკნელი წვიმის ჟამს, როდესაც ანგელოზები ოთხ ქარს აუშვებენ, სწორედ მაშინ, „ამ მეფეთა დღეებში“, ქრისტე თავის სამეფოს აღადგენს. უკანასკნელი წვიმა თანდათანობითია და მისი პკურება დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც მესამე „ვაი“ შემოვიდა ისტორიაში, მაგრამ ერთა განრისხება მაშინვე შეიკავა. იგი განუწყვეტლივ ძლიერდება, ვიდრე ამერიკის შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონი დადგებოდეს, როდესაც მას ეროვნული დაღუპვა მოჰყვება. ეს მზარდი სამსჯავრო შემდეგაც გრძელდება, რადგან ყველა სხვა ერიც ამერიკის შეერთებული შტატების მაგალითს მიჰყვება და ამიტომ იმავე სამსჯავროებს განიცდის. იგი ძლიერდება მაღლის ჟამის დახურვამდე. იგი წინ მიიწევს, როგორც მშობიარე დედაკაცი.

მომდევნო სტატიაში განვაგრძობთ შვიდთაგან მერვის განხილვას.

„იმდენ ხანს, ვიდრე ისინი, ვინც ჭეშმარიტებას აღიარებენ, სატანას ემსახურებიან, მისი ჯოჯოხეთური ჩრდილი ღმერთისა და ზეცის შესახებ მათ ხედვას გადაუკეტავს. ისინი დაემსგავსებიან მათ, რომელთაც თავიანთი პირველი სიყვარული დაკარგეს. მათ არ შეეძლებათ მარადიული სინამდვილეების ჭკრეტა. ის, რაც ღმერთმა ჩვენთვის განამზადა, წარმოდგენილია ზაქარიას, მე-3 და მე-4 თავებში, აგრეთვე 4:12–14-ში: „და კვლავ მივუგე და ვუთხარი მას: ეს ორი ზეთისხილის რტო რა არის, რომლებიც ორი ოქროს მილის მეშვეობით თავიანთგან ოქროს ზეთს გადმოღვრიან? და მან მიპასუხა და მითხრა: ნუთუ არ იცი, ეს რა არის? და მე ვთქვი: არა, ჩემო უფალო. მაშინ თქვა მან: ესენი არიან ორი ცხებული, რომლებიც მთელი დედამიწის უფლის წინაშე დგანან.“

„უფალი სავსეა რესურსებით. მას არავითარი საშუალების ნაკლებობა არა აქვს. ჩვენი რწმენის ნაკლებობის, ჩვენი მიწიერების, ჩვენი ფუჭი ლაპარაკის, ჩვენი ურწმუნოების გამო, რომელიც ჩვენს საუბრებში ვლინდება, ზნელი ჩრდილები გროვდება ჩვენს ირგვლივ. ქრისტე სიტყვითა და ხასიათით არ არის გაცხადებული, როგორც სრულიად მშვენიერი და ათიათასთა შორის უმთავრესი. როდესაც სული კმაყოფილდება იმით, რომ თავი ამაოებას აღუმართოს, უფლის სულს მისთვის ცოტა რამის გაკეთება შეუძლია. ჩვენი მოკლემხედველი მზერა ხედავს ჩრდილს, მაგრამ ვერ ამჩნევს მის მიღმა არსებულ დიდებას. ანგელოზებს შეკავებული აქვთ ოთხი ქარი, წარმოდგენილი როგორც განრისხებული ცხენი, რომელიც ცდილობს თავი დაიხსნას და მთელი დედამიწის პირზე გადაიჭრას, თავის გზაზე დალუპვა და სიკვდილი მოჰქონდეს.“

„განა უნდა დავიძინოთ თვით მარადიული სამყაროს კიდეზე? განა უნდა ვიყოთ მოდუნებულნი, ცივნი და მკვდარნი? ო, ნეტავ ჩვენს ეკლესიებში გვქონდეს ღვთის სული და სუნთქვა, შთაბერილი მის ერში, რათა მათ ფეხზე დადგნენ და იცოცხლონ. ჩვენ უნდა დავინახოთ, რომ გზა ვიწროა და კარიბჭე — ტევრმეტი. მაგრამ როცა ამ ვიწრო კარიბჭეში გავდივართ, მისი სიფართოვე უსაზღვროა.“
Manuscript Releases, ტომი 20, 217.